

Napsugár

GYERMEKIRODALMI LAP XLVII. ÉVFOLYAM 546. SZÁM 2003. DECEMBER

HÁROM KARÁCSONYI GALAMB

BARTÓCZ ILONA meséje

Sötét erdő mélyén élt öreganyó. Nyáron az erdőt járta, a madarak csivitelését hallgatta, gyógyfüveket gyűjtött, meggyógyította a beteg őzikéket, a fészekből kipottyant gerléket, eszténként a csillagokat nézegette, s éjszaka édes volt az álma.

Mikor eljött az ősz, behúzódott icipici kunyhójába, és várta, egyre csak várta a nyarat. Téli egyetlen öröme volt: a karácsony. Karácsony estéjén az öreganyóka az icipici kunyhójában fölállított egy icipici karácsonyfát, a karácsonyfa ágaira három gyertyát, három csillagszórót tett, a legalsó ágát meg legféltettebb kincsével díszítette: egy icipici piros galambdúccal. Az anyóka nagyon szerette ezt a kis piros galambdúcot, aminek a tetejében icipici fehér házika is volt, igazi kis galambház, apró párkányán meg három icipici üveggalamb. Öreganyó mindig nagyon türelmetlenül várta a karácsonyestét, hogy végre meggyújthassa az icipici gyertyákat, s gyönyörködhessen a gyertyafényben csillogó három icipici galambban.

Csakhogya egyik karácsony este nagyon szomorúan végződött. A csillagszóró szikrája

rápattant az egyik kis üveggalambra, s az elrepedt. Sírdogált öreganyó. Karácsony első napján reszkető kézzel gyújtotta meg a második csillagszórót. Sisteregve szálltak az icipici csillagszikrák, egy szikra a galambház felé röpment, s elpattant a második üveggalamb is. Ez történt karácsony másnapján is: elrepedt a harmadik üveggalamb, s üresen maradt az icipici piros galambdúc fehér házikójának a párkánya.

A következő karácsonynak már nem is örült szegény öreganyó. Földiszítette az icipici karácsonyfát, de a szeme olyan könnyes volt, hogy a fehér gyertyácska fényénél alig látta az icipici piros galambdúcot.

A fehér karácsonyagyertya nagyon-nagyon megsajnálta öreganyót. Apró kis lángja szomorúan libegett-lebegett, bánatában meg is hajolt a gyertyácska, aztán könnyezni kezdett, akár csak öreganyó. A gyertyácska egyik viaszkönyve az icipici piros galambdúc fehér párkányára pottyant, s ott megdermedt: pontosan olyan lett, akár egy kis viaszgalamb. A párkányra hullott a második viaszcsöpp: ott állt a második kis viaszgalamb, aztán a harmadik is.

Éppen három galamb állt újra az icipici piros galambdúc fehér párkányán. A sírdogáló gyertyácska végigégett, kialudt. Öreganyó meggyújtotta a lámpást, még egyszer a karácsonyfára nézett, s a lámpafénynél meglátta a három fehér kis galambot.

– Visszajött a három galambom! – kacagott, s ezentúl megint örvendezve várta a karácsonyestét.

CHRISTIAN MORGENSTERN

TÉLI ÉJ

Volt egyszer egy harang, de rég volt,
bim-bam – zengette oldalán...

Volt egyszer egy pihe – fehér folt
egy lenge álomban talán...

Egy lenge álomban talán
hullott alá magát kitarva,
akár egy szálló angyal szárnya
a csillagtér ezüst falán.

Volt egyszer egy harang, de rég volt,
bim-bam – zengette oldalán...

Hullt egyszer egy pihe – fehér toll
a szálló angyalszárny után...

A szálló angyalszárny után
már millió pihe fehérlett,
és aztán minden föld fehér lett,
akár egy álomban talán.

És aztán minden föld fehér lett,
akár egy angyalszárny – talán.

Áldott, boldog
Karácsonyt kívánunk
a húszezer fős
Napsugár-család
aprajának, nagyjának!

Vi-gan zeng-je - tek, ci - te -rák, Jé-zus szü- le - tett.
Har-sog-ja-tok dob s trom-bi-ták, Is-ten em-ber lett.
Kit a szent Szűz fo-ga-dott, és mé-hé-ben hor-do-zott,
A - kit Gáb-ri - el ark- an-gyal ál-dott-nak mon-dott.

Örvend a menny, vigad a föld eljövetelén,
Az angyalok, a pásztorok megszületésén.
Glóriát énekelnek, dicsőség az Istennek,
Békesség legyen a földön a jó embernek!

HEINRICH WAGGERL nyomán

AMIN A KISJÉZUS ELMOSOLYODOTT

József és Mária Názáretből elindult Betlehembe... – így kellett ennek lennie. De azért Gábiel arkangyal* titokban még egyszer le szállt az égből, hogy megnézze, rendben van-e minden a betlehemi istállóban. Sehogy sem értette, miért épp a legnyomorúságosabb istállóban kell világra jönnie az Úrnak, és miért nem lehet más bölcsője, mint egy jászol. De legalább a szeleket szerette volna megkérni, hogy ne füttyüljenek be olyan vadul a réseken, és a felhőket, hogy ne sírják el magukat meghatódottságukban, s ne hullassák könnyeiket a gyermekekre. A lámpásnak még egyszer a lelkére akarta kötni, hogy szerényen világítson, hadd ragyogjon be mindent a karácsonyi csillag.

Kizavarta az istállóból az apróbb állatokat, a hangyákat, a pókokat és az egereket. Rossz volt rágondolni is, mi történne, ha Szűz Máriát egy egér megrémítené.

Csak a szamár és az ökör maradhatott odabent. A szamár azért, mert neki később, az Egyiptomba menekülés idején is kéznél kellett lennie. Az ökör pedig azért, mert ő olyan testes és olyan lusta volt, hogy az ég összes seregei sem tudták volna kivontatni az istállóból.

Gábiel arkangyal végül egy sereg angyalkát is otthagyt a szarufák között, hogy szóljanak, ha valami veszedelem fenyegetné a Gyermekeket. Még egyszer körbepillantott, aztán megrendítette hatalmas szárnyát, és elsuhant.

Rendben volt minden. De nem egészen. Egy bolha ott maradt a jászol fenekén, a széna közt szunyókálva. A kis szörnyeteg megmenekült Gábrieltől. Egyszerűen nem vette észre. Érthető, hiszen mikor lett volna az arkangyalnak dolga egy bolhával?

Mikor aztán megtörtént a csoda, a Gyermekek ott feküdt a szalmán, kedvesen és megindítóan, a tető alatt meghúzódó angyalkák nem bírták visszatartani elragadtatásukat. Úgy röpdöstek a jászol körül, mint egy csapat galamb.

Néhányan balzsamos illatokat legyezgettek a Fiú felé, mások rendbe tették alatta a szalmát, hogy ne nyomja vagy bökje egy szalmaszál se. Erre a zajra felébredt a bolha. Nagyon megrémült, mert mindjárt azt hitte, hogy szokás szerint őutána kutatnak. Ide-oda ugrált a jászolban, minden tudományát összeszedte, de végül a kénytelenség arra vitte, hogy az isteni gyermek fülecskéjébe bújjon el.

– Bocsáss meg nekem! – suttogta lélegzetvisszafojtva. – Nem tehetek mást. Megölnek, ha megfognak. Azonnal eltűnök, Isteni felség, csak hadd gondoljam ki, hogyan.

Körülnézett, és már meg is volt a terve.

– Hallgass ide – mondta. – Ha megfeszítem minden erőmet, és te nem árulsz el, talán elértem egy ugrással József kopasz feje búbját, onnan pedig az ablakkeretet és aztán az ajtót...

– Ugorj csak – felelt a Kisded suttogva. – Én hallgatni fogok.

És ugrott a bolha. De mikor izmos lábacskáját a hasa alá húzta, és elrugaszkodott, óhatatlanul megcsiklandozta egy kicsit a Gyermekeket.

Mária felrázta az alvó Józsefet.

– Nézd csak! – mondta neki boldogan. – Már mosolyog!

BAK SÁRA rajza

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák,
Rajtuk át Isten szól: jövők.

Reményik Sándor

Szigheti Evelin,
Torda

RADNÓTI MIKLÓS

MEGSZÜLETETT

Holdsarló
nézi csak
reggelig,
végül a
vándorló
pásztorok
meglelik.

Jászol a
bölcseje,
fényekkel
úgy teli!

Állnak és
csodálják
feketén, –
s köztük két
hű tehén
leheli
a gyerek
csillogó
bőre tükrét.

Vass Tímea,
Szászrégen

Szász Róbert, Körtvélyfája

Kovács Sarolta Mónika,
Szászrégen

ZELK ZOLTÁN

BOLDOGSÁG

A boldogság, az bársony,
ölébe vesz, elaltat,
ringat és sose faggat.

Az öröm gidalábon
ugrik a lány nyomában –
a bánat mindig sánta.

Nem járok már bicegve,
ugrálok kecskelábon –
az út alattam bársony.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

KARÁCSONY HAVA

Fagyos éj, fölborult betlehem, karácsony:
Csillagfény Márián, gyermekeken, tar ácsón.
Mint lassú, játszi láng, megrepben a lélek:
leng a sugárszilánk, pelyhekben az ének.

Szilágyi Adrienn, Szilágysámson

LUCA

December 13-án, Luca napján (Lucia=fény) ültessetek egy tálkába búzát. Karácsony estére zsenge hajtások közt tündököl majd a gyertya.

Régen a Luca-búza megmutatta, hogy milyen lesz a jövő évi termés. Karácsony után a tyúkoknak adták, hogy jobban tojjanak.

Luca napján minden asszony munka tilos volt, a „fehérnépek” el sem mehettek otthonról, hogy ne vigyék el a szerencsét.

Hadd legyen neki is karácsonya. – Hadd legyen ő is boldog.

A legénykék viszont végigjárták a falut, szalmára térdelve vagy lepedőkbe „fehér asszonynak” öltözve szaporaságot, bőséget kívántak. Cserébe ajándékot kaptak.

Úgy készül, mint a Luca széke – azaz túl lassan, vontatottan.

Adja meg az Isten, kendteknek annyi csibéje legyen, mint égen a csillag!

Adja meg az Isten, kendtek disznájának akkora szalonnája legyen, mint az ajtó!

Adja meg az Isten, kendteknek annyi pénze legyen, mint a pelyva!

Kendtek tikja úgy megülje a tojást, mint én ezt a szalmát!

Kendtek tikja tojjék, a másé csatázzék!

Kapós, mint karácsonykor a szalmakalap. – Senkinek sem kell, nincs szükség rá.

Ez a közmondás egy régi hiedelemre utal, mely szerint, ha valaki Luca napján elkezdett, és apránként, 9 féle fából kifaragott egy kis-széket, olyan lassan, hogy épp karácsony estére készüljön el vele, s az éjféli misén felállt rá, meglátta a boszorkányokat.

Lu-ca, Lu-ca, kitty-kotty, kitty-kotty,

ga - la - go - nya há - rom,
a pá - lin - kát vá - rom.
Ha nem ad - nak szalon - nát,
le - vá - gom a geren - dát.
Ha nem ad - nak kör - tét,
el - vi - szem a Bös - két.

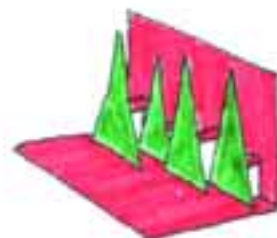
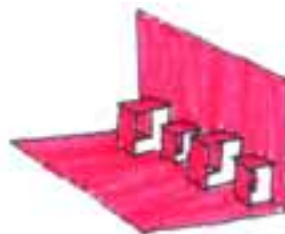
AJÁNDÉKOZZ

Ha nagymama is segít, kishúgodnak elkészítheted karácsonyra ezt a gyönyörű anygalkát.

Tiszta, vasalt anyagokkal dolgozz. Feje, karja harisnya- vagy trikódarab. Cső alakot szabj, sűrű öltésekkel varrd, fordítsd, és tömd ki. Az orrocskát dudorítsd ki, és kösd el. Teste kemény kartontölcsér, ennek levágott hegyébe varrd a fejét, oldalára a karokat. A csipke vagy madeira ruhácskát a nyakánál, az ujját a karöltőnél ráncold. A szárnya csokornyakkendő alakú; a közepét összefogó szalagot öltögesd a hátához, és elöl kösd csinos masnira. A kezébe varrj arany-ezüst csengettyűt, csillagot.

A halmi IV. osztály ezzel a fenyves-üdvözléttel kívánt nekünk boldog karácsonyt. Készítsétek el ti is. A kettőbe hajtott kártyát más-más mélységben vagdossátok be. A befelé tűrt „lépcsőkre” ragasszátok az egyéni ízléssel díszített fenyőket.

Krumplibélyegzővel üdvözlőkártyát, csomagolópapírt nyomtathatnak. A mintát felnőtt segítségével vágjátok bele, mártsátok festékbe, és szorosan nyomjátok rá a papírra.

KOCSI KÉT LÓVAL

Az istálló félhomályát hirtelen támadt fénycsík vágta ketté, s ahogy a csizmás férfi szélesre tárta az ajtó mindkét szárnyát, a fagyosan szikrázó napsugár körbeszaladta a falakat. A gazda egy sárga szőrű lovat vezetett be, odakötötte a másik mellé, beszélt hozzá, megveregette a tomporát. Aztán a már ott álldogáló szürkéhez lépett, ahhoz is beszélt valamit, azt is megveregette, s friss szénát tett eléjük.

Az ajtó nagyot huppant, s a félhomály újra szétterpeszkedett mindenben. A két ló feszülten állt. Nemcsak a másik volt idegen mindkettőnek, a környezet is.

Az újonnan érkezett nem sokáig bírta, neki látott a jószagú szénának, hiszen olyan éhes volt, hogy kopogott a szeme. Mikor már érzett valamit a gyomrában, feltűnt, hogy a társa nem nyúl az ennivalóhoz.

– Nem vagy éhes? – szólította meg. – Én mindig éhes vagyok!

– Azelőtt én is mindig éhes voltam – válaszolta az nagyon szomorúan.

– Most mi bajod?

A válasz csak egy nagy sóhajtás volt.

– Ne haragudj, hogy megkérdeztem – folytatta a sárga. – De mi most már társak vagyunk. Nemsokára együtt húzzuk a kocsit.

– Együtt?! – csodálkozott a deres. – Én még sosem húztam felesben kocsit. Amióta kinőttem a csikósorból, mindent egymagamnak kellett. De a régi gazdám türelmes volt.

– Hát ez a bajod! Félsz az új gazdától! – értette meg a sárga.

– Félek – vallotta be szégyenkezés nélkül a szürke. – Meg aztán... szerettem a régit.

– Miért adott el, ha ilyen jól megvoltatok?

– Nem adott el. Meghalt.

– Itt jó helyed lesz! – biztatta a sárga.

– Honnan tudod? Hátha kupec, és tovább ad?

– Ez ugyan nem! – mondta magabiztosan az új ló. – A kupecnek más a szaga, más a beszéde, nincsenek földműves szerszámai, és nem ilyen rendes parasztistállóba köti a lovat.

A deres körbehordozta a szemét.

– Igazad lehet. Ez eszembe sem jutott.

– Hajaj – sóhajtott a mai jövevény –, ha tudnád, mennyi keserves tapasztalatot gyűjtöttem én már össze! Ez a hetedik gazdám, s nem mindig a javát fogtam ki! De most jó kedvem van, mert ez rendes embernek látszik.

A rendes ember, mintha hallotta volna, hogy az istállóban róla van szó, ebben a pillanatban nyitotta az ajtót. Szőke kisfiút vezetett.

– Na fiam – mondta –, ez lesz a másik.

Odaálltak a ma szerzett ló mellé, nézegették.

– Szép ló – állapította meg magabiztos szakértelemmel a fiúcska. S ahogy kesely lábán meglátta a fehér sávokat, még megtoldotta: – És sosem lesz piszkos a fehér zoknija.

Apja mosolygott. A fiú a dereshez lépett:

– Édesapám! Ez semmit nem evett! Beteg?

– Nem beteg ez, fiam – simogatta meg a férfi a lovat –, csak búsul. Sajnálja a régi gazdáját. Holnap megjáratjuk őket az udvaron, aztán kipróbáljuk, hogy fut a szán, ha két szép ló húzza!... Ha ezt szegény öregapám megérhette volna, hogy nekünk újra lovaink vannak!

Az ajtóból a kicsi viasszaladt a bánatos lóhoz, s felkiabált hozzá:

– Ne félj édesapámtól! Jó ember!

– Nem érti, fiam, úgyse! Majd megnyugszik, csak idő kell hozzá – nevetett az apja.

Újra ajtóhuppanás, félhomály, csend.

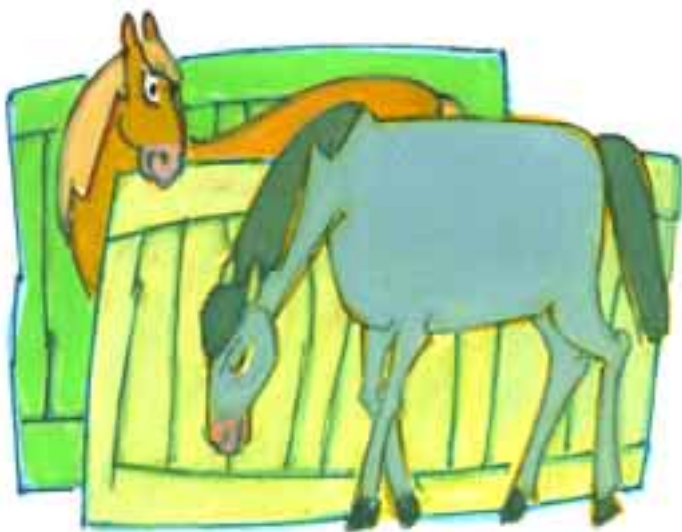
– Kár, hogy nem értjük, mit beszélnek – törte meg a hallgatást a szürke ló.

– Azért azt látni lehetett, a kis gazdát zavarta, hogy te nem eszel. Vissza is azért szaladt, hogy biztasson – válaszolta a sárga.

Egy darabig hallgatott, majd hozzátette:

– Nagy szerencséd van neked, pajtás! Másodjára is kifogtál egy rendes családot...

A sokat tapasztalt ló jóllakottan elbóbiskolt az istálló homályos, langyos, csendjében. Később kicsit felneszelt a szénaropogtatásra, aztán elégedetten aludt tovább.

Jó ló dicséri gazdáját.
Amilyen a ló, olyan a csikó.

Megyen kicinkocondaré,
két nagy dibindobondaré,
harmadik a suhondaré...
(Kocsi, lovak, kocsis ostorral)

DONKÓ LÁSZLÓ HÓ

Eget-földet hó borít,
a szél fákat háborít.
Lipeszárnyon pille hull,
dimbre-dombra hó borul.
Forgószél hord porhavat,
didergető pillanat.
A hóember, hóhahó,
két óriás hógolyó.
Frissen hullott hóra vár
udvaron a ló, a szán.
Kerek erdőn kerek út,
rajta a szán körbefut.

P. BUZOGÁNY ÁRPÁD PATKÓ KÉSZÜL

A kalapács alatt patkó készül,
a szénen az újabb vas már kékül,
aztán vörös lesz, majd fehérre izzik –
a legkisebb láng is vastagra húzódik.

Csendül az üllő, kalapács koppan,
szikra nyílik el a sarokban.
Jéghideg vízben sistereg végül –
a ló csak bámul, hogy neki mi készül...

Meddig van a patkó a lovon?
(*úgy van a patkón
Amíg patkolják, utána*)

KISS DÉNES KOCOGÓ

Megpatkoltan
kocog a fagy,
csengve-pengve
beüget.

Az időnek
foga is van,
orrot harap
és fület.

Lehet-e egy lovon hét patkó?
(*Igen. A lovon ül Patkó, lábán van
két patkó, a lovon négy patkó.*)

Télen szalad sebesen,
nyáron pihen csendesen. Mi az?
(Szánkó)

BENEDEK ELEK

A PARÁZS

Volt egyszer egy szegény ember meg egy szegény asszony. Szegények voltak, öregek voltak, úgy tengődtek egyik napról a másikra.

Mondja egyszer az asszony az urának:

– Menjen el kend a bíróhoz, az gazdag ember, hátha adna egy fazék lisztcskét.

Elmegy a szegény ember, lisztet kér a bírótól Isten nevében, de a bíró azt mondja:

– Isten nevében nem adok, hanem csak kölcsönbe, holnap hozza meg.

Mit tehetett, a szegény ember fogadta, hogy holnap meghozza a lisztet, ha a föld fenekéből is.

No, hazaviszi a lisztet, s az asszony főzéshez, sütéshez akar látni, de tűz sem volt.

– Menjen, hozzon már egy kevés parazsat is valahonnét – mondja az urának.

Kiüríti a szegény ember a lisztet a fazékból (annál több fazék nem is volt a háznál), s megy végig az utcán, de akkor már minden ablak sötét volt, sehová se mehetett be. Egyszer csak tűzvilágot pillant meg az utca végén. Hát egy ősz öregember ült a tűz mellett, öregebb, mint ő. Fehér volt a szakála, mint a hó, s éppen övig ért.

– Adjon Isten jó estét, öregapám! – köszönti.

– Adjon Isten, fiam! Mi jóban jársz?

– Tűzért jöttem, öregapám, ha adna.

– Hogyne adnék, fiam.

A szegény ember színig töltötte a fazekat jó eleven parázzsal, megköszönte illendően, azzal

hazament.

Mindjárt tüzet gyújtottak, s ami parázs megmaradt, a fazékban hagyták, s az ágy alá tették, hogy másnap reggel is tüzet gyújthassanak.

Hát, uramteremtőm, reggel, amikor fölkelnek, mit látnak a fazékban! Csupa arany meg ezüst volt a parázs helyett! De bezzeg szaladt a szegény ember a boltba, vett egy zsák lisztet, s mindjárt megvitte a bírónak a kölcsönt.

Csodálkozott a bíró, hogy ilyen pontosan megvitte a szegény ember a kölcsönt. Szerette volna, ha nem viszi meg, mert akkor a lisztért elvette volna a szegény ember házacsáját!

– Hát kend hol kapott lisztet? – kérdi tőle.

– A boltban.

– S hát a pénzt hol kapta?

A szegény ember egyet sem hímezett-hámozott, elmondta, hogy s mint járt. Hiszen egyéb sem kellett a bírónak. Csak azt várta, hogy beesteledjék, ment ő is ahhoz a tűzhöz: vitt magával egy jókora fazekat is.

Hát csakugyan ott ült a tűz mellett az ősz öregember. Köszönti a bíró:

– Adjon Isten jó estét, öregapám!

– Adjon Isten, fiam! Mi jóban jársz?

– Tűzért jöttem, ha adna.

– Töltsd meg fiam a fazekadat, van itt elég.

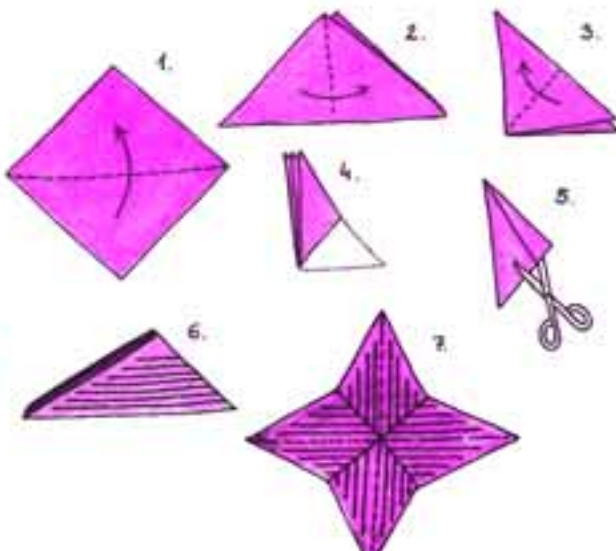
Bezzeg hogy megtöltötte a bíró a fazekat jó dombosan, s otthon betette az ágy alá. De még a reggelt sem tudta megvárni, hajnal hasadtakor megkukucskálta, hadd lám, tele van-e arannyal, ezüsttel.

Azám, tele volt – pernyével.

CSUPA CSIPKE

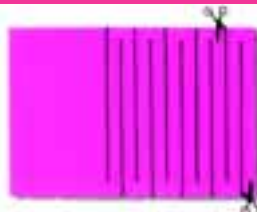
Ez a csillag akkor mutat jól, ha a papír színe és visszája különböző. Magad is festhetsz ilyet.

Az egyszerű papír-„zsinór”, -spirál vagy harang is gyönyörű, s e két utóbbi még forog is csendesen.

A zsinór egy szembe bevagdosott téglalapból alakul ki.

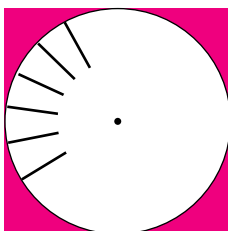
A spirálhoz egy körlapot vágj körkörösén a peremétől a közepe fele haladva.

A haranghoz egy papírlapot hajts négybe, vágj ki belőle egy kört, majd vágj bele köríveket hol az egyik, hol a másik szélről indulva. Nyisd szét, nyomtasd le, majd középpontjától akaszd fel.

Egy nagyobb és négy pár egyre csökkenő méretű kört vágj ki. Vagdossd be, és a szeletkéket ceruza hegyével pödörítsd fel. A középpontnál fűzd össze őket.

Régi terítő vagy fehérenemű csipkedarabkáiból (ha kimos-tad, vasaltad) leheletfinom képet szerkeszthetsz anyukádnak. Két egyforma, csiszolt szélű üveglapra van szükséged. A mintákat gondosan vágd körül, szintelen lakkal ragaszd az egyik tiszta üveglapra, borítsd rá a másikat, és ragassz fehér papírkeretet köré.

MONDD GYORSAN!

Kicsi kacsa,
kicsi kecsge,
csíz csacsog-e,
kocsi recseg-e?

Csupa csip-csup csap csöpög.

Potyogó orsó,
kotyogó korsó,
rotyogó borsó,
motyogó banya,
lötyögő gatyá.

Öböl fölött örök köd röpköd.

Gustere Rita, Vármező

Sárga bögre, csorba bögre.

**Kovács Réka,
Székelyudvarhely**

Nem minden szarka farka
tarka, csak a tarka farkú szar-
ka farka tarka.

Forgács Diána, Szatmárnémeti

Az ipafai papnak fapipája van,
tehát az ipafai fapipa
papi fapipa.

Egy meggy mag megy
Magyra meg még egy meggy-
mag megy Magyra.
Megvagy, meggy mag!

**Kurkó Mihály Zsolt,
Csíkszentdomokos**

NOVEMBERI MEGFEJTÉSEK

1. matek 2. olvasás 3. angol 4.
román 5. ökör, karó, öröm,
Róma 6. Kata, ajak, tata, akar
7. hóban, fűben 8. Téli berek 9.
Csilla, Nórika 10. Ágota,
Boglár 11. Erzsébet

TALÁLD KI!

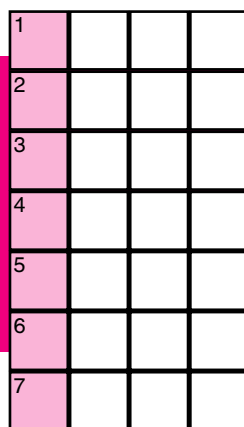
Csupa decemberrel
kapcsolatos rejtvénnel várjuk az
ünnepeket.

① **Gustere Rita, Vármező:** olvasd
sorba a kezdőbetűket.

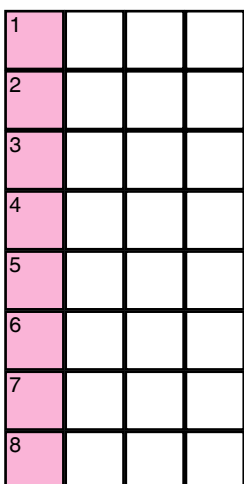
③ **Daradics Réka,
Kilyénfalva:**

1. Kicsi medve 2.
Nem hamis 3. Becé-
zett Katalin 4. Beszél
a kutya 5. Lopva né-
zi 6. Kain testvére 7.
Ülőbútor

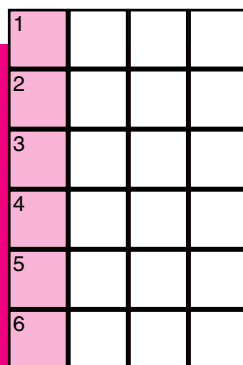
⑥ **Elekes Izabella,
Kápolnásfalu:**

1. Látószerv 2.
Muzsika 3. Rágcsáló
4. Ceruzával készí-
ted 5. Nem gyenge
6. Becézett Tímea 7.
Nem arra 8. Becé-
zett Tibor

④ **Nagy Andrea,
Nagyvárad:**

1. Kismacska 2.
Pityergő 3. Csónakot
vezet 4. Kicsi ellen-
tété 5. Sovány ló 6.
Védő

⑦ **Pánczél Erika,
Szentdemeter és
Forgács Diána,
Dobra:** olvasd sorba
a kezdőbetűket.

⑧ **Csavar Emőke,
Kézdivásárhely:**

1. Egyik szülő 2.
Becézett Jolán 3. Éj-
jel „látjuk” 4. Nem ki-
csi 5. Kőműves Kele-
men vára 6. Nem sa-
vanyú 7. Kerti szer-
szám

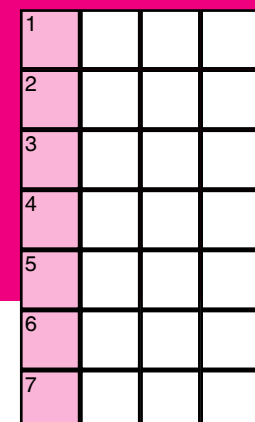
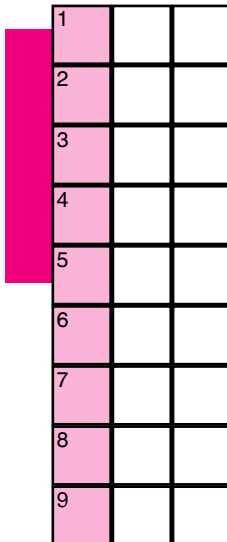

② **Kállay-Miklós Panna,
Kolozsvár:** egészítsd ne-
vekké az oszlopok betűit.

N	Á	I	R	Ó	A
N	V	O	N	R	M
A	I	L	Ó	A	Á
	D	A			S

⑤ **Cseh Szilvia,
Vámfalu:**

1. Halkan mond 2.
Csend ellentéte 3. A
máj termeli 4. Taga-
dószó 5. Fehér ital 6.
Szántóeszköz 7. Nya-
kunkon viseljük 8.
Évszak 9. Vége an-
golul

REJTVÉNY-
PÁLYÁZAT

Egy karácsonyi ének első sora a csengő alakú rejtvény megfejtése. Kíváncsian várom egyéni vagy csoportos leveleiteket jövő hónap közepéig. Addig is kellemes ünnepeket, boldog karácsonyt mindenkinek!

a Rejtvénykirály

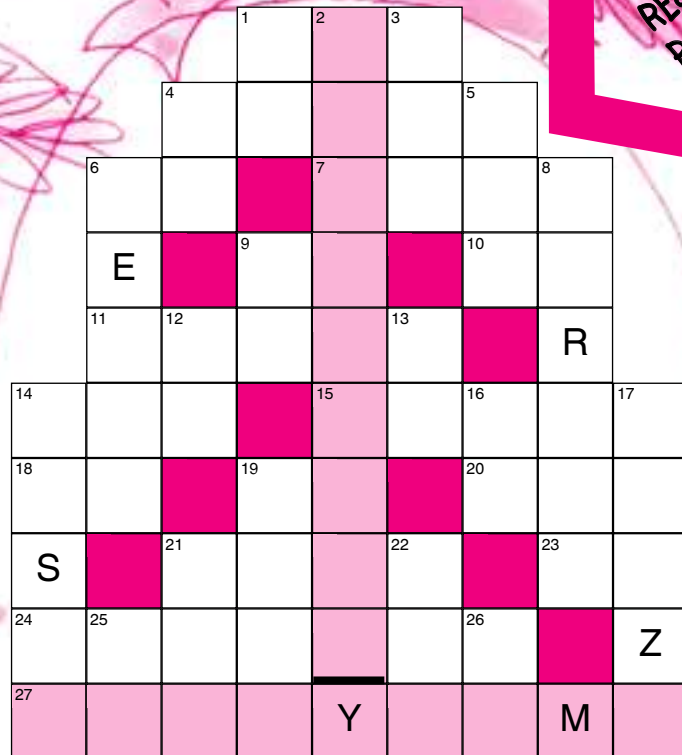
VÍZSZINTES

1. Ragadozó madár
4. Szépeket mond, udvarol
6. Szikladarab
7. Írásra késztet
9. Érdes Sándor névjegye
10. Peregni kezd!
11. Károgó madár
14. Keskeny lyuk
15. ...szomjan, éhesen
18. Szintén
19. Kerges, hajt
20. AMO
21. Égszínkék (AZÚR)
23. Útés mássalhangzói
24. Kutatta

27. A megfejtés második része

FÜGGŐLEGES

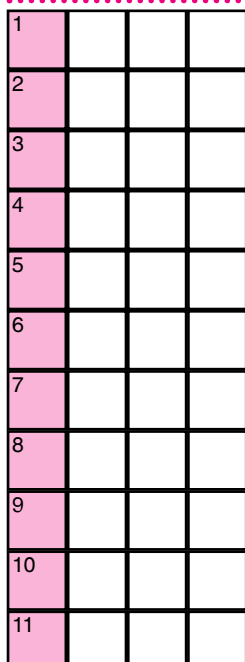
1. Ásványi fűszer
2. A megfejtés első része
3. Sorolni kezd!
4. Nem szűk

5. Füzet, könyv része
6. Nem sok
8. Alkot
9. Vércsallító szerv
12. Vasvég!
13. Ami vezet valahová
14. Tehénnév
16. László Anna névjegye
17. Biztatósó
19. Hírt küld valakinek
21. Menyasszony
22. Végül várta!
25. R!
26. Elekes László névjegye

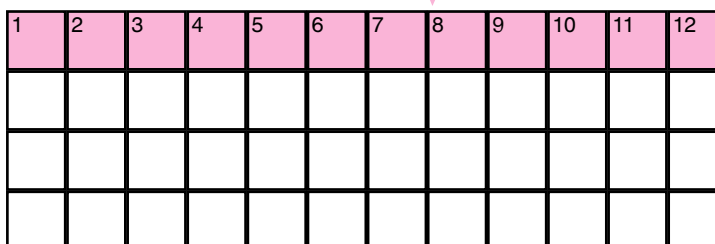
VAJNÁR ILONA rejtvénye

NYERTÉSEK

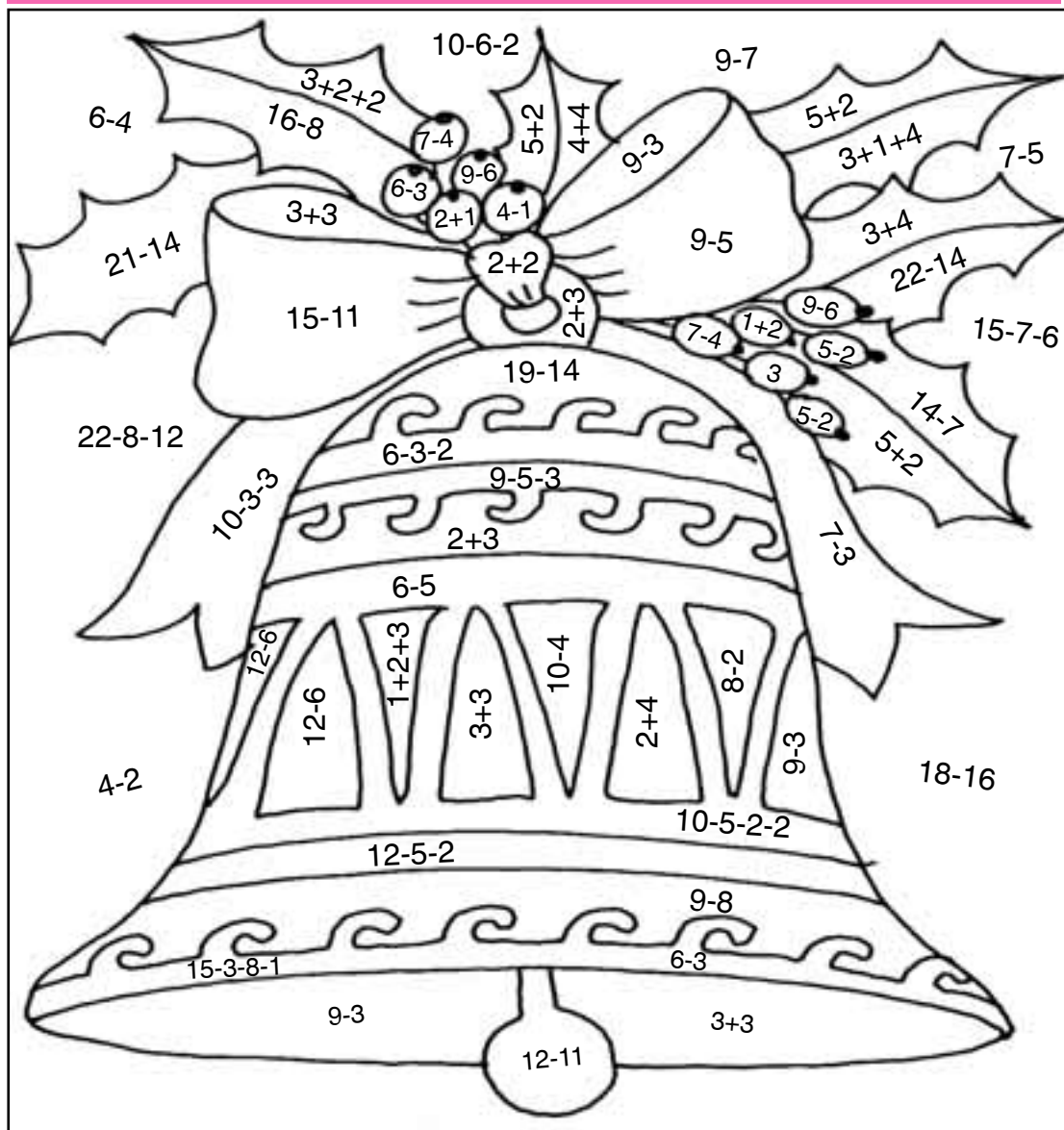
9 Boér Anita, Sepsiszentgyörgy: 1. Tejtermék, egerkedvence 2. Nem nyitott 3. Füzet régiesen 4. Talált 5. Van, múlt időben 6. Nem arra 7. Szedi a lábát 8. Sárga és kék keveréke 9. Púpos állat 10. Ételt ad 11. Kínaiak kedvenc étele

10 Varga Zoltán, Csittszentiván: 1. Kenyér készül belőle 2. Nehéz fém 3. Nem fiú 4. Üveget zárunk vele 5. Becézett Orsolya 6. Libabeszéd 7. Ismét 8. Becézett János 9. Tizenkét hónapok 10. Végtelen vonat! 11. Sok fa alkotja 12. Mama társa

Az OKTÓBERI REJTVÉNYPÁLYÁZAT megfejtése: Rákóczi Ferenc; Pro patria et libertate. Könyvjutalmat nyertek: Jakab Judit Edina, Olthévíz; Tolnay Roland, Nagyvárad; Ladányi Ágnes, Koltó; a szatmárnémeti 10-es számú Általános Iskola III. D osztálya; a gyimesközéplaki Majláth Gusztáv Károly Iskola IV. osztálya.

SZÁMOLÓS SZÍNEZŐ

1
SÁRGA

2
HALVÁNY-
KÉK

3
PIROS

4
SÖTÉT-
VÖRÖS

5
NARANCS-
SÁRGA

6
BARNA

7
SÖTÉT-
ZÖLD

8
VILÁGOS-
ZÖLD

FAÁG- SZOBROCSKÁK

Ne szomorítson el a csupasz, száraz ágak látványa! Forgasd, nézegesd: milyen alakot képzelsz bele? A kellő helyen elfűrészelve, lakkozva, sógyurma talapza-
ton szoborcsonka a fel-
nőtteknek, fonalra köt-
ve nyakék a lányoknak,
színesre festve játék-
állatka a kistestvéred-
nek.

CSOMAGOLÓ- PAPÍR

Készíts színes csoma-
golópapírt.

Egy cipősdoboz fedelét
béleld ki fehér papírral. 2-
3 dobozkában oldj fel fes-
tétet vízzel. Márts bele
mogyorót

vagy üveggolyót, s gurítsd
a dobozban ide-oda.

Folytasd a többi színnel
ugyanígy. Találó színeket
válassz!

Könyvmoly

„Könyvecském,
Könyvecském,
De jó vagy te nékem,
Te tanítasz mindenre,
Minden kis betűre.
Olvasni, számokra,
De jó vagy számomra.”

– írja a monói **György Csilla**, igazi könyvmolyhoz méltóan.

A marosvásárhelyi **Halmen József Tolkien** kalandos-varázsos regényét, *A gyűrűk urát* ajánlja az edzettebb, nagyobb molyoknak: „Nagyon vastag, ötszáz oldal, de izgalmas.”

„A szigetre vágyom” – pötyögi le betűnként **Csukás István**. *A téli tücsök meséi* című könyvében szegény, hátizsákban rekedt tücsök, s közben a csodás, nyári rétről mesél. **Karsay Eszter**, nagybányai moly biztat titeket a meseregény elolvasására.

Szólj, szám!

1. Hányfelé néz?

Ragasszatok minél többféle igekötőt a **néz** igénkhez. A kapott szavakat foglaljátok mondatba.

2. Írjátok le szótagolva:

miért, erdő, fényes, könnyű, süllyed, öccse, vissza, Endre, egyetem, egység, madzag, bodzatea, ponttyal, felér, megállít

3. Kire, mire mondják?

Fodor a haja, sík a szája.
Többen vesznek nyelv, mint fegyver által.
Eszik egymást, mint rozsda a vasat.

Októberi megfejtések: 1. *hat alma sok, hatalmas sok, hatalmas ok, hatalmasok; égető, éget ő; keretez, keret ez; kellemes-e, kell-e mese, kell Emese; mindenáron, minden áron, minden Áron;* 2. *tejjel, folyó, körülfolyja, fojtogató, terjeszt, terebélyes, jázminbokor, hajolt, csermely, gallyal, bojt, mutatja, hangyabolyt;* 3. *piros, pirkad, pirkadat, piri, pirnyagos (rózsaszín), pirosuló, piroslik, pirul, pirít, pirosság, hajnalpír, arcpír.*

Nyertesek: a kolozsvári C. Brâncuși Iskola III. C, a zilahi I. Maniu Iskola III. B osztálya, a szilágysomlyói III. G osztály.

Menyhárt Izabella,
Szászrégen

Kedves maszatoló barátom, tudom, hogy nagyon szeretsz vidám, téli tájat festeni, szánkózó, korecsolyázó, hóember-építő gyerekekkel. De azt is tudom, hogy a pompás karácsonyfát is szívesen lerajzolod. Most olyan művet kérek tőled, ami hűen sugallja: a karácsony a szeretet, a család ünnepe.

Boldog karácsonyt kívánok

Maszat Művész

Molnár Andrea, Szászrégen

Kovács Bernadett-Mónika,
Székelyudvarhely

AZ ELSŐ MIKULÁS

Miklós püspök a kis-ázsiai Patara nevű városban született 280 táján, előkelő, gazdag szülők egyetlen gyermekeként.

Engedelmes, szelíd, gondoskodó természetű volt, naponta ételmet osztogatott éhes kis társainak. Egyszer egy didergő gyermeknek odaadta felső ruháit, és ingben ment haza. Ijedt szülei azt hitték, hogy rablók vetkőztették le, mire ő bevallotta, hogy elajándékozta a ruháit.

Arra kérte szüleit, hogy legalább egy héten egyszer, az Úr napján lássák vendégül, és ruházzák fel a szegény gyermekeket.

Szülei teljesítették kérését, és ettől kezdve boldog gyermekzsivaj töltötte be csendes otthonukat. Edesanyjának feltűnt, hogy amikor a gyerekek kitódultak az udvarra játszani, Miklós vele marad.

– Te miért nem játszol?

– Én egész nap játszom a gondolataimmal – válaszolta Miklós, aki a gondolkodást tartotta Isten legnagyobb ajándékának.

Szüleit korán elveszítette. Vagyonukat megörökölve tovább segítette a szegényeket.

Házától nem messze élt egy szegény ember, aki egyedül nevelte három lányát, és aki úgy eladósodott, hogy a házukból is ki akarták lakoltatni őket. Egyik este Miklós sírást hallott tőlük:

– Hozomány nélkül soha nem mehetünk férjhez, s még fedél sem lesz a fejünk fölött.

Miklós futva igyekezett hazáig, és még azon az éjszakán három arannyal tele erszényt dobott be a nyitott ablakon a lányok szobájába. Mikor hazaért, halát adott Istennek, hogy segíthetett rajtuk.

Bár ő titkolta, jótettének híre futott. Az egész város dicsőítette. Miklós ezt nehezen viselte, ezért átköltözött a szomszédos Lycia város kolostorába, ahol pappá szentelték.

Később a Szentföldre indult, hogy bejárja az Üdvözítő által megszentelt helyeket. Amikor hajóra szállt, megjegyezte, hogy hamarosan nagy vihar tör ki.

A hajósok kinevették, mivel viharnek semmi jelét nem észlelték. De alig

telt el egy óra, akkora szélvihar csapott le rájuk, amilyenre még az öreg tengerészek sem emlékeztek. A

vitorlák elhasadtak, a hajó többször is a levegőbe emelkedett. Pusztulásuk elkerülhetetlennek látszott. Miklós térdre borulva imádkozott, amíg el nem vonult felettük a vihar. Azóta a hajósok védőszentjüként tisztelik. Az orosz hajósok vihar idején Szent Miklóst hívják segítségül napjainkban is. Ő Oroszország legfőbb patrónusa.

Úgy döntött, hogy a Szentföldön marad örökre. Álmában azonban Isten megintette őt: „Nem ez a hely, ahol neked munkálkodnod kell. Hagyd el a magányt, menj a népsokaság közé, hogy közöttük általad dicsőíttessék az én nevem.”

Miklós engedelmeskedve a parancsnak hazaindult. Amikor Myrába érkezett, éppen a város püspökét temették. A vidék püspökei egész nap és egész éjjel azért imádkoztak, hogy méltó püspököt válasszanak az elhunyt helyébe.

Ejféل után egy töpörödött öreg püspök így szólt a társaihoz:

– Testvéreim! Elbóbiskoltam, s álmomban meghallottam Urunk üzenetét. Az lesz Myra város új püspöke, aki reggel elsőként lépi át a templom küszöbét, és Miklósnak hívják.

Hajnalban megérkezett a vándor. A kérdésre, hogy ki ő, és hogy hívják, így válaszolt:

– Én egy érdemtelen bűnös vagyok, akinek a neve Miklós.

Még azon a napon püspökké szentelték. A zsebei püspök korában is tele voltak dióval, mogyoróval, a gyerekek csoportosan kísérték útján. Minden év decemberében, az Úrjézus születésének öröme a város összes gyermekét megajándékozta. Amikor besötétedett, ajándékokkal megrakodva indult el. Az ajándékokat a kapuk elé tette, majd megrázta csengőjét, és sietve tovább állt.

Így alakult ki a mikulásjárás. Jelképként megmaradt hosszú, fehér szakáll, mellyel életében igyekezett eltakarni arcát. Fehérrel szegélyezett piros ruhája pedig püspökségének emlékét idézi.

CSEH KATALIN
FOKOZATOSDI

Valahol az Óperenciás-tenger kellős közepén van egy óriás sziget, azon a szigeten van egy nevevesztett ország. Nevevesztett országban találsz meg a helyevesztett várost, helyevesztett városban a lakójavesztett házat. Ebben a házban sok-sok szobára lelsz. A legkisebb szobában gubbaszt egy ócska szekrény. A szekrényben egy sötétzöld ládára buk-kansz. A ládának fia is van ugyebár: a ládafia. Ebben a fiókban lapul egy doboz, a dobozban egy skatulya, a skatulyában egy kacsónyi szelence, a szelencében egy icipici erszény. Az erszényben egy morzsányi kulcsocskát fedezhetsz fel. Szabad szemmel alig látható, de ha emberi kéz közelíti meg, ezüst csengettyű hangján kezd csilingelni. Az a kulcsocska a szívemhez vezető ajtó zárjának a kulcsa. Ha megtaláltad, visszavár-lak. Addig is zárva maradok előtted és mindenki előtt.

LÁSZLÓ NOÉMI
KÖNNYŰ

Könnýű világ a magasban:
széles.

Ott visz az út szívem közepéhez.

Könnýű világ a magasban:
tágas.

Vigyázzlak, hogy messzire ne szállhass.

Vigyázzlak, hogy könnyen hullj,
ne érh le,
ne szabadulj szívem közepébe.

Holdam, napom, csillagom
ne verd fel:
könnýű világ, könnyedén feledd el.

Mielőtt útra kelnél, kitartástermő türelemmel rakd meg a tarisznýád!

HINCZ GYULA rajza

MIKULÁS-CSIZMA

Kinőtt kicsi gumicsizmából pompás Mikulás-csalogatót készíthettek. A módszert papírmásénak hívják. KeverjeteK össze egy tá-lban tapétaragasztót (Aracet-et) vízzel. Tép-kedjeteK sok újságpapírcsíkot. Borítsátok be keresztül-kasul ragasz-tóba mártott papírcsí-kokkal a csizmát. Ha már sehol sem kandikál ki a csizma, ragasszatok rá 5-6 újabb papírréteget. 3-4 nap száradás után temperával pingáljátok pirosra, és mindenki fessen rá egy-egy kará-csonyi mintát. Ha ráragasztottátok a prémgallérkát, már tehetitek is ki az ab-lakba – hadd pakoljon bele a Mikulás!

Nem kopaszodik a karácsonyfátok, ha az üres szaloncukor-papírból bohó-cot ragasztasz, és vissza-akasztod a fára.

BOHÓC

Itt születtem

Német-e Szatmárnémeti?
Kiderül januári *Itt születtem*
rovatunkból, amelynek ez a
szép alföldi város
a főszereplője.

*Kissolymos a mi falunk,
megnézheti más is,
hogyha ti is akarjátok,
bemutatjuk máris.*

*Kissolymos a Küküllők
fennsíkjának közepén,
Hargita megye délnyugati
részén terül el. Szülőfalunk
neve az 1330-as évek pápai tizedjegyzékében
szerepel először Solomus alakban.*

*Apafi Mihály fejedelem új adót vetett ki, a
solyomadót. A Székelyföldön a legtöbb solymár
Lövéten, Vargyason, Sófalván és a két Solymo-
son lakott. Ők szolgáltatták be a fejedelmi udvarnak, a török Portának szánt vadászsolymokat.*

*Falunk neve, akárcsak Nagysolymosé, a solymárokkal és
a solyomadóval hozható kapcsolatba.*

*A legenda szerint két testvér alapította a két falut. Nem
tudtak megosztani az örökölt földek fölött, hát solymaikra
bízták a választást. A nagyobbik testvér madara Nagysoly-
mos völgye felé, a kisebbik testvére Kissolymos völgye felé
repült.*

*A török időkhez kapcsolódó legenda szerint a ma is Vár-
hegynek nevezett domb tetején állt Domán török pasa vára,
aki a virágok szerelmese volt. Virágoskertje a Rózsáspónknak
nevezett helyen, a várral szemben volt.*

*Kissolymos munkaszerető
lakói földműveléssel, állat-
tenyésztéssel foglalkoznak.*

*A falu lakosságának na-
gyobb része unitárius, kis
számban élnek reformátusok
is. Az unitárius templom
1799–1814 között épült.*

*2000 őszén állattenyésztő gazdáinknak nagy gondot jelentett
a vízhiány. Vízfordó edényekkel, kézben cipelték a vizet néhány
jó forrású kútról vagy éppen a mezei forrásokról. Simó Benjámín,
falunk szülötte, aki Nagyváradon él családjával, megsajnálta
szülőfaluja népét, és a falu központjában kutat ásott. Falunk-
hoz való ragaszkodásáért díszpolgárrá avatta a faluközösség.*

Az egyházi jegyzőkönyvek bizonyosága szerint 1760-ban már unitárius iskola volt itt. Jánosfalvi Csoma István 40 évi tanárkodása alatt oly nagy hírre emelte, hogy a Homoród-mente, Segesvár, Szászkezd unitárius népe is ide küldte tanulni fiait. Több jeles ember került ki innen, köztük Mihály János, Udvarhelyszék híres királybírája, Augusztinovics Pál, királyi főkormányi tanácsos, az unitárius egyház főgondnoka.

Iskolánk Augusztinovics Pál nevét vette fel, aki nagy pártfogója volt az ifjúság neveltetésének. Jelenleg falunkban óvoda és I-VIII. osztályos iskola működik, 55 diákkal.

Karácsonyi, anyáknap, tanévzáró ünnepélyt szervezünk. Részt veszünk a körzeti szavaló- és matematika versenyeken, gyermekszínjátzó fesztiválokon, ahonnan tanulóink gazdag lélekkel, díjakkal, dicséretekkel térnek haza.

Székely viseletünk népművészeti értéket képvisel. A régi népszokások közül a májusfa állítása és a húsvéti locsolkodás él.

Kissolymos egyik jellemzője a vendégmarasztaló sár. Ezért a gumicsizma elterjedése előtt a falu apraja-nagyja sáros időben falábakon járt. Az idős emberek elmesélése szerint nem jelentett nehézséget a falákkal járás. Az első léptek megtanulása után a szülők gyermekeiket falábakra állították. A jól egyensúlyozók önállóan, mások botok segítségével közlekedtek. Nem egyszer megtörtént azonban, hogy a nagy sárba besüllyedt a faláb, s bizony fenékre estek vagy orra bucskáztak. Nem jelentett szégyent letenni a falábakat a templom cintermébe vagy éppen a kultúrotthon előterébe, s ropni a táncot reggelig.

Kissolymos sáros, de barátságos.

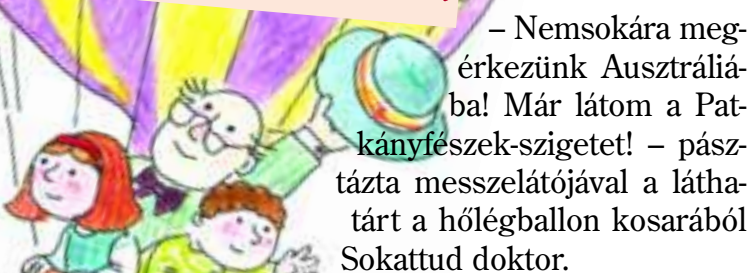

Írták és rajzolták a kissolymosi III-V. osztályosok, Berei Enikő tanítónő segítségével.

BITAY ÉVA

Körös-körül a Föld körül

AUSZTRÁLIA

– Nemsokára megérkezünk Ausztráliába! Már látom a Patkányfészek-szigetet! – pásztázta messzelátójával a láthatárt a hőlégballon kosarából Sokattud doktor.

– Milyen szigetet? – hüledezett Gyuri.

– Rottnest szigetet, ami magyarul Patkányfészek-szigetet jelent. Az úgy volt, hogy amikor a holland Willem de Vlamingh kapitány 1696-ban először szállt partra a szigeten, rengeteg apró, patkányszerű állatot látott maga körül ugrándoizni. Az állatok – mint utóbb kiderült – nem patkányok, hanem **törpe kenguruk**, **wallabyk** voltak, de addigra a szigeten már rajtamaradt ez a név.

Az első európai telepesek sok furcsa, ismeretlen állatra és növényre bukkantak itt. Jó megfigyelők és tréfás kedvű emberek lehettek, mert ki nem fogták a vicces nevek osztogatásából. Itt van például az ausztrálok kedvence, a „laughing Jack” – magyarul **kacagójancsi**. Ez a mi jégmadarunkkal rokon, buksifejű madár kilométerekre elhangzó, csengő nevetéséről kapta a nevét.

Robert Cook, Ausztrália felfedezője azt hitte, hogy a bokrok között rejtőző bennszülöttek gúnyos kacagását hallja, és gyorsan visszavonult. A kacagójancsi az ausztrálok kedvence, mert pusztítja a mérges kígyókat. Hangja az ausztrál rádió jele.

Nem kevésbé furcsa teremtmény a **bagolyfecske**, amelynek kitért csőre nagyobbak látszik az egész fejénél, ezért az ausztrálok békaszájúnak (frogmouth) nevezik.

Ausztrália nagy része sivatag, ezért sok hüllő él itt. Számos **gyíkfaj** szaladgál szerteszéjjel. Van kerékpározó gyík, ugató gyík, galléros gyík és

két lábon szaladgáló, mini-dinoszauruszra emlékeztető sárkánygyík. Sajnos Ausztráliában sok a mérges kígyó is. Legveszedelmesebb közülük a **taipan**. Egyetlen példány mérgével akár 200 juhót is meg lehetne ölni. De itt él a világ legnagyobb gilisztája, az **óriásgilishta** is. Hossza eléri a 3 m-t, vastagsága a 3 cm-t, súlya a 70-80 dkg-ot. Tudjátok, melyek Ausztrália jellegzetes növényei?

– Az **eukaliptuszok**! – vágta rá a gyerekek.

– Úgy van! De itt nőnek a **fűfák** (grass-tree). Derékvastagságú, 3-4 m-es törzsük tetején bokréta-szerű, hosszúszálú „fűcsomó” nő. S itt van a **palackfák** (bottle tree) ha-

zája is. A hordóalakú fák ágainak tövében sok liter iható víz van.

Különleges lágyszárú növények a **kenguruhorog** és a színpompás **orchideák**, amelyek virága repülő kacsára, darázsra, lepkére, gyíkra emlékeztet.

Kenguruhorog

– Milyen kár, hogy nem maradhatunk hosszabb ideig! – sajnálkoztak a gyerekek.

– Bizony, tovább kell lebegnünk, de előbb mesélek nektek Ausztrália két csapásáról, az üregi nyúlról és a tüskés körtéről.

– Miről? – kacagtak a gyerekek.

– Majd meglátjátok! – somolygott a bajusza alatt Sokattud.

Kengurupatkány

Kacagójancsi

KISKÓPÉ

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Hogy hívják Ausztrália fán lakó, plüssmacskóra emlékeztető, erszéyes állatkáját?

Októberi megfejtés, néhány a sok-sok majomfajta közül: gorilla, orángután, csimpánz, gibbon, pávián, makákó, maki, cerkóf, bunder, halálfejes-, pók-, nagyorrú-, selyem-, bőgő-majom.

Nyertesek: **Rendes Szilárd**, Koronka; **Pakó Szilvia**, Csernáton; **Kussy Norbert**, Érmihályfalva.

TESTVÉREK KUCKÓJA

Gyergyószentmiklós, a Fogarassy Mihály Általános Iskola
III. B osztálya

Az én kistestvérem 4 éves. Nagyon édes kis arca van. Anettkének becézem. Ha anyu hívja enni, akkor elfut, és én kell megfogjam. Nem szeret enni csak édességet. Kis huncut. Nagyon szeret mezítláb járni. Jó a lúdtalpnak a mezítlábon futás a kövön vagy a fűben. A tesóm és én minden hétfvégén futunk. Nagyon szeretem a testvére-met, ő is engem!

Vaszi Réka

Nekem nincs testvérem, hanem az osztályból testvé-rek számítom Csóka Lorándot. Lóri a tollát örökké rágja. Ilyen az én testvérem.

Zöld Attila

Az én húgomat Zsuzsinak hívják, öt éves és nagyon ügyes. Tud negyvenig számolni, ki tudja olvasni a nevét. Nagyon szereti a tengeri malacot, szeret tévét nézni és számítógépen játszani. Szóval tényleg nagyon ügyes.

Árus Tünde

A rajzokat a magyardécsei V. osztájos olvasóink küldték.

Ausztráliában nemcsak a gazdagoknak
és a kenguruknak

TELE AZ ERSZÉNYÜK.

Itt a farkas, a róka, a mókus, a hangyász,
sőt az ördög is
a zsebében hordja a kicsinyét.

Az **erszényes vom-bat**, amilyen kicsi, olyan erős és bátor. Hátsó felével torlaszolja el odúja bejáratát. Eltolni nem lehet, de megse-bezni sem, olyan kemény a bőre. Erős kar-maival elűzi a jóval nagyobb dingót, rókát.

Hiába erszényes a vombat,
Ha jön már a péntek, a szombat,
S beüt a hétvége:
Soha sincs készpénze!
Üres az erszénye!
A pénzgond szegényre nagyon hat:
Szomorú vasárnap a vombat.

Kovács András Ferenc

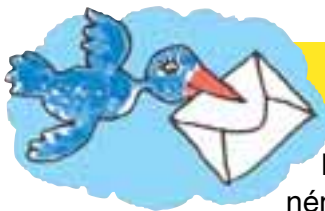
A puha bundá-jú **erszényes mókus**nak fele farok – ezzel kapaszkodik. De „szárnya” is van, az oldalán fodorzó repü-lőhártya. Ha kifeszíti, siklórepülésben suhan fáról fára.

Az **erszényes vagy tasmán ördög**nek nem-csak a külseje, hanem jajongó hangja is visszataszító. Hát még a szoká-sai: birkát, tyúkot, minden nála gyen-gébb állatot felfal.

Az erszényes hangyász 52 fogával egész nap hangyát és természet rág. Napi adagja 10-15.000 kártékony természet. Minél jobb az étvágya, annál inkább örülnek az ausztrálok.

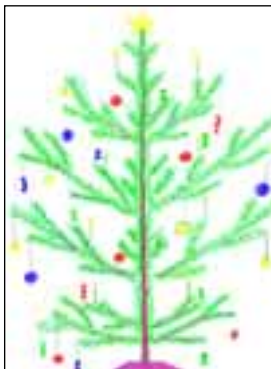

LEVELEZŐ

Voltatok már színházban? Gál Katalin tanító néni és a gyergyóalfalui III. A osztály beszámolója szerint is csodálatos élmény. Ők a gyergyószentmiklósi Figura Stúdió *Gólyakalifa* előadását nézték meg. Élményeiket rajzban is elmesélték a Napsugárnak.

A gyergyócsomafalvi Köllő Miklós Általános Iskola tanulói nemcsak az uzsonnájukat bontogatják szünetben, hanem a nagyon szellemes, *Tízórai* című iskolalapjukat is. Gratulálunk a kis szerkesztő „kollégáknak”, és biztatjuk őket, hogy a *Tízóraiban* megjelenő legsikerültebb munkákat küldjék el nekünk is.

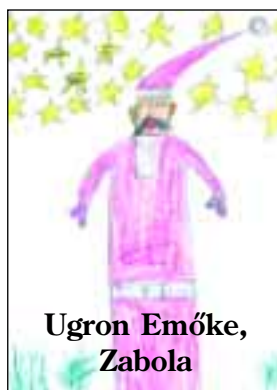
Az új tanévben régi és új barátok leveleivel telik meg postaládánk. Nagy örömmel bontogatjuk mindeniket. Ha türelmesek vagytok, előbb-utóbb viszontlátjátok rajzotokat, verseteket vagy legalább a neveteket a Napsugárban, kedves magyardécsei iskolások; sepsiszentgyörgyi Váradi József Általános Iskola II. E; 6. számú Általános Iskola III. B; gyergyószentmiklósi Salamon Ernő Gimnázium II. A; IV. B és C; Fogarassy Mihály Általános Iskola II. B; csíkszeredai Ady Endre Általános Iskola I. B, II. A és IV. B; marosvásárhelyi Művészeti Líceum III. B; Mihai Viteazul Gimnázium IV. D; 2. számú Általános Iskola IV. C osztálya; kolozsvári Brassai Sámuel Gimnázium III. A; Zenelíceum III. B; Constantin Brâncuși Általános Iskola III. C; tordai Teodor Murășanu Általános Iskola IV. D; csernátoni 3. számú Általános Iskola III. és IV. osztálya; zabolai II. B; csíkmadarasi IV.; maroskeresztúri III-IV.; zilahi III. B; monói I. és III.; siménfalvi IV.; balánbányai III. E; székelyszáldobosi IV. B osztály.

Madarász Róbert,
Marosvásárhely

Hull, hull a hó,
Gyönyörű fehér takaró.
Mezőkre teríti az álmot,
Mert a természet pihenni vágyott.

Gyurka Emőke, Sárpatak

Ugron Emőke,
Zabola

Betakarja a hó a háztetőket,
megfehérítve a piros cserepeket.
Csillog a jég a tó tetején,
szikrázik az ég a hold fényén.

Stéfán Emese, Érsemjén

RAJZ

Bakos Boglárka, Ditró;
Török Éva, Gógán; Szilágyi
Ágnes, Aranyosegerbegy; Bor-
lán Tímea Dóra, Miklós Erik,
Ghiuruțan-Bura Rita, Bodonyi
Andrea, Doloczkai Lilla, Jenei

Gréta, Szatmárnémeti; Dombi Hunor, Gyergyó-
szentmiklós; Váncza Ágnes, Nagybánya;
Konnát Árpád és Levente, Kovászna; Bálint
Zsolt Loránd, Beszterce; Köő Noémi Izabella,
Rémán Róbert, Magyarberéte; Ambrus Tiha-
mér, Sepsiszentgyörgy; Fóris Zsuzsika, Négy-
falu; Imre Emőke Andrea, Völcsök; Adorján
Kinga, Gyorok; Lukács Bernadett, Gyergyóal-
falu; Albert István, Marosludas; Szász Róbert,
Köpec; Tóth Annamária, Recsenyéd; Farkas
Zita Ágota, Brassó; Ambrus Tihamér, Seps-
iszentgyörgy; Csiszér Aliz, Székelyvécke; Täs-
lăvan Marius Róbert, Seprőd; Ra-
vasz Róbert, Csíkszentkirály; Ba-
lázs Levente, Csíkjenőfalva;
Kondra Anikó, Nagybacon;
Csillag Attila, Arad.

VERS, MESE

Papp Imola,
Bülgözd; Éltető
Noémi, Olaru Jú-
lia, Marosvásár-
hely; György Re-
náta, Szilágyosom-
lyó; Máthé Levente, Both Ildikó,
Segesvár; Mircse Attila, Hilib;
Szép Beáta, Csíkszentkirály; Gál
Sándor, Székelyvaja; Budai Kin-
ga, Kézdivásárhely; Kötő Emese,
Kun Noémi, Kolozsvár; Jakab Kin-
ga Erika, Szilágy-
cseh; Tókos Imola,
Román Hunor, Szék-
elyszáldobos; Tö-
rök Abigél, Szász-
régen.

Az októberi szám 15. oldalán négy címet kel-
lett felismernetek: a Hunyadi-, a Rákóczi-család,
Erdély és Magyarország címerét. **Könyvjutalmat
nyertek: Szálenkó Tőkés Ágnes**, Aranyos-
gyéres; **Székely Dalma Noémi**, Somosd; a
csíkmenasági III. osztály.

Vágjátok ki,
és ragasszá-
tok nevetek
mellé a
gyűjtőlapra.

E havi lap-
számunkat
támogatták

Ha én hópihe volnék és földre szállnék,
leszállnék egy ember ablakába,
és úgy fénylenék,
mint a gyertya lángja.
Az ember megcsodálna,
és betenne a puha ágyába.
Akkor én elolvadnék.
Soha, de soha többet nem léteznék.

Bartha Orsolya, Csíkszereda

Észak felől sötétedik,
Nehéz felhő közeledik.
Sok kis pehely igyekszik,
S a hólepel lassan növekszik.
Itt is, ott is gyerekcsapat,
Tapossák a pelyhes havat.
Ez már igen! December!
Kész lesz már a hóember!

Mezei Renáta, Nagybánya

Itt van már a hideg tél,
kinn zimankósan fúj a szél,
a gyerekek a szobában ülnek,
a mesében jól elszenderülnek.
De kinn is vannak egyesek,
akik szánkózni szeretnek.
Jobban szeretik a szánkózást,
mint mások az olvasást.

Német Huba, Marosvásárhely

Bántó Róbert, Szilágysámsón

Száll a madár, száll,
A szép óra száll.
Mégfagyott a lábacskája,
Szállani nem tud már.

**Vass Annamária,
Balázsfalva**

**Vaszi Réka,
Gyergyószentmiklós**

Karácsony éjjel eljött az angyal,
s hozott a gyermekeknek
karácsonyfát angyalhajjal.
Ragyognak a díszek a fán,
s mi kántálunk jó kedvvel,
tisztá szívvel, igazán.

Kulik Árpád, Nagybánya

Dienes Zsolt, Bors

Irka Jirka

Elindult egy kis sereg,
Kit az Isten úgy szeret.
Én is mondok verseket,
Isten áldja kendteket.

Sárközi Tibor, Zsibó

**Kovács Andrea,
Tasnád**

Eső esik, hull a hó,
Erdő szélén van apó.
Hó van? Jól van!
Szép az állat itt, az ólban.
Hó, hó, kedves jó.

Derecskei Anita, Misztótfalu

Címlap:

**Csegöldi Róbert, Szászrégen;
Mátyás Borbála,
Marosvásárhely;
Mátyás-Metz Anna, Kolozsvár**

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 0264/541323. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro; Honlap: <http://www.dntcj.ro/NGOs/napsugar>; A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR — EDITURA SRL. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751

Ára 15000 lej

Mikulás-álarc

- * Ragaszd be a túloldalt fehér papírral.
- * Vágd körül és befele a szaggatott vonalak mentén.
- * Fúrd ki az álarc két oldalát, ahol az x-eket látod.
- * Fűzz zsinórt bele. Pödörd ki a szakállt és a bajuszt.
- * Ragaszd helyére a bajuszt.